

vårtland

PARTIPOLITISK FRI OG UAVHENGIG
KRISTEN DAGSAVIS
GRUNNLAGT 1945

Et barn er oss født

TIL TROSS for den rivende utviklingen menneskeheden har gått gjennom, er grunnvilkårene de samme nå som da jesjaboken i Det gamle testamentet ble skrevet: Verden var preget av okkupasjon, krig, undertrykkelse, utnyttelse av mennesker, sult, sykdom og død. Ropet til Gud fra jorden, om redning, rettferdighet og – i mange tilfeller – om hevn – var det samme.

GUDS SVAR på denne bønner er like bemerkelsesverdige, like vanskelig å forstå, like paradoksale, nå som det var den gangen: *Et barn er oss født. En sønn er oss gitt.*

GUDS LØSNING på verdens problemer var dette hjelpeløse barnet, født av en ung, fattig jente, lagt i en krybbe, tilbedt og forkynt av gjetere uten status eller rang.

DET KAN bemerkes at alle store personligheter har begynt i det små. De ble store etter hvert. Men ble dette barnet egentlig stort? Tollerer og synderes venn, sviktet selv av sine nærmeste da det røynt på, og henrettet som en forbryter? Ironien til stattholderen Pilatus var mildt sagt bitende da han viste fram det som var igjen av ham etter torturen og sa: «Se, her er kongen deres!»

AT GUD svarte på menneskets bønn med å gi oss et barn, forteller det vi trenger å vite om Gud. Vi snakker ofte om verdier; barnet i krybben viser oss Guds verdier. Gud setter høyt det vi plasserer nederst. Gud oppsøker dem vi holder oss unna. Gud identifiserer seg med dem vi tar avstand fra. Derfor kommer Gud til oss som barnet i krybben. Derfor viser Gud sin kjærlighet gjennom dette barnet. Derfor skaper Gud fred ved dette barnet.

DET ER en god grunn til at julen er den viktigste høytiden i vår del av verden: Når vi åpner oss for fortellingen om det lille barnet, åpner vi oss for Gud. De må ha forstått det rent intuitivt, da de så ham, vismennene fra Østen. De var menn av status, vant til selv å bli hyllet for sin kunnskap. Her fikk de se en annen storhet. Det mest naturlige akkurat da, var å falle ned på kne.

*OG FINNER du ham i krybbens hør
SOM HYRDER så, som hyrder så,
DA EIER du nok til freidig å dø
OG LEVE på, og leve på.*

Guds løsning på verdens problemer var et hjelpeløst barn.

Sjefredaktør/administrerende direktør
BJØRN KRISTOFFER BORE bjorn.kristoffer.bore@vl.no

Nyhetsredaktør
VESLEMØY HEDVIG ØSTREM veslemoy.ostrem@vl.no

Religionsredaktør
ALF GJØSUND alf.gjosund@vl.no

Politisk redaktør
BERIT AALBORG berit.aalborg@vl.no

Kulturredaktør
ARNE BORGE arne.borge@vl.no

Kommersiell direktør
KENT ROBERT OLSEN kent.robert.olsen@vl.no

Det dere gjorde mot mine minste

«Inviter en asylsøkerfamilie på middag førstkommande søndag», var oppgaven fra julekalenderen vår i 2012. De som kom på besøk var ikke først og fremst asylsøkere. Det var kongen selv.

KOMMENTAR ARNE VISTE

Mottaker av årets Petter Dass-pris

Gud sendte en engel til Nasaret. Jesu fødsel som hadde vært planlagt i mange hundre år, nærmet seg og ble veldig konkret. Engelen meddelte Guds planer til Maria. «Du har funnet nåde hos Gud. Du skal bli med barn og føde en sønn. Barnet som blir født skal være hellig og kalles Guds sønn»

Risikerte alt. Maria risikerte alt. Æren, tryggheten, mannen Josef, planene og håpet, huset og vennene. Ja, hele livet sto på spill. Likevel sa hun: «Se, jeg er Herrens tjenerinne. La det skje med meg.» Guds sønn trengte en mor. Maria var så gjestfri at hun valgte å ta imot barnet i sitt liv.

Josef og Maria fant ikke husrom noe sted i Betlehem. Det var så mange som hadde reist dit for å la seg innskrive i manntallet. «Vi kan ikke hjelpe alle», sa de, og lukket dørene. Det var ingen gjestfrihet å finne noe sted i Betlehem i disse dagene.

De måtte flykte. Josef fant en stall med ly for vær og vind. Der startet fødselen. Barnet ble både elsket og ønsket velkommen – mot alle odds. Gjестfriheten som Maria hadde valgt, og gjestfriheten som Josef hadde valgt, ble til en konkret liten familie.

Men Herodes raste. Vismennene hadde narret ham. Han sendte ut folk for å drepe alle guttebarn i Betlehem og omegn. Den lille familien måtte flykte til Egypt. Det fremmede språket må ha vært en stor utfordring. Sannsynligvis møtte de uvilje og stengte dører disse årene. Ingen egyptere kan ha tatt beskyttelsesbehovet på alvor: En engel

Guds sønn trengte en mor. Maria var så gjestfri at hun valgte å ta imot barnet i sitt liv.

PETTER DASS-PRISEN

Deles ut av Vårt Land hvert år til «en person eller organisasjon som i god Petter Dass-tradisjon har satt Gud og kristen tro på den offentlige dagsorden på en engasjerende måte».

Arne Viste, som mottok årets pris, ble i høst dømt til ett års fengsel for å ansette asylsøkere uten lovlig opphold i Norge.

i en drøm? En fullstendig grunnløs asylsøknad. Alle visste jo at det var trygt i Israel så lenge de velorganiserte romerne hadde styringen. Men familien overlevde. De må ha møtt gjestfrihet noen steder i Egypt.

Gjестfrihet i 2012. I familien vår hadde vi en annerledes adventskalender i 2012. Det var noen luker med beskjed om å gjøre gode gjerninger for andre. I luke 3 var oppgaven som følger: «Inviter en asylsøkerfamilie på middag førstkommande søndag». En gjerning der julens budskap om gjestfrihet kunne ta praktiske former.

Utfordringen var at vi ikke kjente noen asylsøkere. Vi kontaktet derfor språkskolen i IMI-kirken for å prøve lykken. Vi fikk navn til en kvinne som het Saba. På søndagen hentet vi hele familien med to små gutter ute på asylmottaket. De kom hjem til oss, vi ble litt kjent med dem, spiste, lekte med barna, så litt fotball på TV og gjorde andre hyggelige ting.

Familien hadde fått avslag på asylsøknaden, men de var ureturnerbare. Da jeg kjørte dem hjem, fortalte Sabas mann meg at det var første gang at han hadde vært inne i et norsk hjem. Det var en helt ny opplevelse for dem alle. Familien hadde altså ikke

møtt mye gjestfrihet disse årene i Norge.

Sabas mann fortalte meg også at han hadde hatt en jobb som renholdsarbeider på sykehuset, men mistet skattekortet omtrent ett år tidligere. Han forsto ikke hvorfor han ikke skulle få jobb og betale skatt mens han ventet på en løsning. Jeg hørte på ham og forsto smerten, men kunne ikke hjelpe. Det skulle likevel forandre livet mitt noen år senere.

Engler på besøk. Middagsbesøket preget oss inn mot julen det året. I Galaterne 13,2 står det: «Glem ikke å være gjestfrie, for på den måten har noen hatt engler som gjester, uten å vite det».

Vi hadde ikke bare hatt fire asylsøkere på middag, det var fire engler. Vi var takknemlige.

Møtet med familien skapte også stor bevissthet om at det er slike mennesker, de uønskede og marginaliserte, Jesus identifiserer seg sterkest med. Han som er kongenes konge, var jo selv et flyktningbarn. Kanskje tiden i Egypt er noe av referanserammen for Jesus når han sier «Det dere gjorde mot en av mine minste, det gjorde dere mot meg?»

Av Saba kom de konger tre. Julaften dette året skjedde det. Vi gikk rundt juletreet med storfamilien. Vi sang: «Av Saba kom de konger tre» – denne strofen som alt egentlig er feil med. Det var jo ikke konger, det var vismenn som besøkte Jesus i stallen. Og teorien om at de kom fra Saba – hvor er den egentlig hentet fra? Selv om de hadde tre gaver, vet vi ikke sikkert at det var tre personer i reisefølget.

Men for meg ble alt riktig med denne strofen. Kvinnen fra språkskolen het nettopp Saba. De tre hun hadde med, ektemannen og to gutter, var jo ikke vismenn, men konger, slik som Jesus. Og de kom fra Saba, som geografisk er Etiopia og Eritrea. Ja, sannelig: Av Saba kom de konger tre.

Jeg begynte å forstå. Det var ikke asylsøkere som hadde besøkt oss den adventssøndagen. Det var heller ikke engler. Det var kongen selv.

Illustrasjon: Stian Hole

” Han som er kongenes konge, var jo selv et flyktningbarn.